

Pictorul

Crina Lazăr

Pictorul

Tu știi să eternizezi,
fără să complexezi,
tristețea, bucuria,
așteptarea, melancolia,
seninătatea, voluptatea,
răstimpuri
din orice anotimpuri,
speranța ce atârnă
între ochi și mâna stângă...
Pensula ta lasă urme vii -
cireșe în obrajii,
buburuze-n păpădii,
un felinar într-un colț de parc,
corăbii cu pânzele legate de catarg,
pescăruși zburând peste mare,
priviri pierdute în zare,
valuri împrăștiate
în mii de lacrimi sărate
copaci înfrunziți sau golași,
pustiuri sau cai nărăvași.
păsări negre, de pradă,
îngerii albi, de paradă,
orașe cu viață împrăștiată pe străzi,
case cu ferestre ascunse-n livezi,
fete frumoase desculțe prin piață,
boabe de rouă însirate pe ată...
Din toate picturile de poveste
cel mai drag îmi este
cum știi să surprinzi ploaia...
picăturile risipite
peste frunze-ngălbenite,
peste fete cochete
sub umbrele discrete...
cum portă pensula printre culori
până răsar umbre cu pantofiori,
gene, zâmbete și rochii,
după cum îți cer ochii
prea plini de frumusețe,
până ies tablouri de-o mare finețe.
Om senin și mândru,
tu fixezi atât de simplu,

POEZII ONLINE

în ulei pe pânză,
iubirea aprinsă,
fericirea plânsă,
natura surprinsă...

Din curcubeu îți iezi culorile,
din viața splendorile
și zugrăvești ușor
orice fior de dor,
de pe pământ ori din cer,
din gânduri ce pier,
din ochii care mor,
din frunza de sub picior...
Pentru toate astea,
domnule pictor,
te ador!